सम्पद्यते। तदेतद्दोषद्वयराहित्यमुपसंहर्तुं पुनरप्यवरुद्धा इत्यादिकमुच्यते। यत्तु यजमानस्य शीघ्रमरणमुक्तं तदपि न भविष्यति। आरण्यपशूनां बधाभावादित्यभिप्रेत्याह। न यजमानमरण्यं मृतꣳ हरन्तीति॥

(८) अग्निष्टयूपव्यतिरिक्तेषु यूपेषु नियुक्तानां रोहितो धूम्ररोहित इत्यनुवाकोक्तानामष्टादशिनां ग्राम्यपशूनां समाप्तिपर्य्यन्तं प्रयोगं विधत्ते। "ग्राम्यैः सꣳस्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो नाम। सं पितापुत्रावववस्यत। समध्वानः क्रामन्ति। समन्तिकं ग्रामयोर्ग्रामान्तौ भवतः। नर्त्तीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिण आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वाजायन्ते"॥ ४॥ इति। रोहितादिभिः 'ग्राम्यैः', पशुभिः प्रयोगं समापयेत्। 'एते' ग्राम्याः, 'पशवः', 'क्षेमः', इत्येतत् 'नाम', अर्हन्ति, तैः प्रजोपकारदर्शनात्। तस्मादारण्यपशुसंस्थापने पितृपुत्रविरोधादयो ये दोषाः पूर्व्वमुपन्यस्तास्तत्र न भवन्ति॥

इति प्रथमोऽनुवाकः।

अथ द्वितीयोऽनुवाकः॥

(१) प्रथमेऽनुवाके रोहितादीनां ग्राम्यपशूनाञ्च प्रयोगोऽभिहितः। द्वितीयेऽनुवाके चातुर्मास्यपशूनां प्रयोग उच्यते। तत्रादौ तावत् पूर्व्वोक्तानां ग्राम्याणामारण्यानाञ्च पशूनां प्रशंसा क्रियते। "प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव रुन्धीयेति।